

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/76/2018
Identifikačné číslo spisu: 5018200068
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5018200068.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, právne zastúpeného Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom v Martine, A. Kmeťa 28, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sa/7/2018-35 zo dňa 24. apríla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e má p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením č. k. 25Sa/7/2018-35 zo dňa 24.04.2018 Krajský súd v Žiline odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 37033-3/2017-BA zo dňa 13.12.2017 o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení rozhodnutia pobočky žalovanej v Martine č. 8410-1/2017-MT zo dňa 24.02.2017, ktorým táto rozhodla, že prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe od 02.01.2015 do 20.08.2015 nevzniklo.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na ustanovenia § 172 ods. 1 a § 212 ods. 1, ods. 3 písm. c/ a ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a uviedol, že druhostupňové rozhodnutie žalovanej, vydané dňa 13.12.2017, bolo doručované poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný 18.12.2017. Bezvýsledne dopadlo aj opakované doručovanie dňa 19.12.2017, kedy doručovateľ písomnosť uložil na pošte. Z dôvodu, že si žalobca písomnosť nevyzdvihol do troch dní od uloženia, došlo k tzv. fikcii doručenia, pričom posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia. Posledný deň trojdňovej lehoty pripadol na 22.12.2017 (piatok) a tento sa považuje za deň doručenia. V zmysle § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby pripadol na štvrtok (22.02.2018). Nakoľko žalobca podal žalobu na pošte až dňa 23.02.2018, krajský súd považoval žalobu za podanú zjavne po lehote, a

preto ju s poukazom na § 98 ods. 1 písm. d/ SSP odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď mu nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k podanej žalobe (§ 106 SSP). Namietal tiež, že jeho podanie bolo odmietnuté nezákonne, keď krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Argumentoval, že v mieste trvalého pobytu, kam mu bola zásielka doručovaná, sa v čase doručovania nenachádzal, nakoľko od 18.12.2017 do 26.12.2017 sa zdržiaval u svojho syna Slavomíra v Brne, kde trávil i vianočné sviatky. Až po príchode domov, dňa 26.12.2017, sa o zásielke dozvedel a nasledujúci pracovný deň si ju aj vyzdvihol. Za deň doručenia je potrebné považovať 27.12.2017, z dôvodu ktorého jeho žaloba bola podaná včas. Navrhol preto uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti len skonštatovala, že nepatrí do kompetencie Sociálnej poisťovne skúmať včasnosť podania správnej žaloby, nakoľko toto je vecou konajúceho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nemožno vyhovieť.

6. V konaní nebolo sporným, že žalobca podal žalobu v sociálnych veciach zo dňa 23.02.2018 na poštovú prepravu dňa 23.02.2018. Spornou sa stala otázka vyhodnotenia včasnosti podania predmetnej žaloby v dôsledku kasačnej námietky žalobcu, že v čase doručovania rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa, sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiaval.

7. Syn žalobcu (pán Z. C., bytom H. XX/C, N.) vo svojom prehlásení zo dňa 16.04.2018 uviedol, že v čase od 18.12.2017 do 26.12.2017 sa jeho otec (žalobca) zdržiaval na adrese H. XX/C, N., kde trávil vianočné sviatky.

8. Právna fixcia týkajúca sa náhradného doručovania zakotvená v ustanovení § 212 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení znamená, že účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Jej účelom je posilnenie právnej istoty, pričom musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú splnené všetky právne náležitosti, naplnenie fikcie nemožno konštatovať. Zároveň je potrebné konštatovať, že dôkazné bremeno preukazujúce, že sa adresát v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, nesie adresát písomnosti.

9. Dôkazné bremeno bolo preto na žalobcovi, ktorý mal hodnoverným spôsobom preukázať, že ako adresát písomnosti sa v mieste bydliska v čase doručovania nezdržiaval. Prehlásenie syna žalobcu, že žalobca sa v mieste bydliska nezdržiaval v čase doručovania s poukazom, na to, že bol u neho na návšteve počas vianočných sviatkov však nie je postačujúce, nakoľko absentuje objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste (porovnaj rozhodnutie ústavného súdu zo dňa 16.06.2011, sp. zn. II. ÚS 278/2011-13). Doručenka má povahu verejnej listiny a preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje, pokiaľ nie je preukázaný opak. Platí tu teda vyvrátiteľná domnienka jej správnosti, pričom ako v súdnom, tak aj v správnom konaní sa dokazuje len jej prípadná nesprávnosť. Bolo preto povinnosťou žalobcu, ktorý je v predmetnom konaní od počiatku kvalifikovane právne zastúpený, aby náležitým, relevantným a dostatočne objektívnym spôsobom preukázal skutočnosť, že sa v čase doručovania predmetnej zásielky v mieste svojho trvalého bydliska objektívne nezdržiaval, čo sa však nestalo.

10. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v

odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozhodnutia.

11. Kasačný súd uznesenie krajského súdu o odmietnutí žaloby žalobcu považoval za vecne správne, a preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol. Rovnako nemožno krajskému súdu vytknúť, že žalobcovi už nedoručoval vyjadrenie žalovanej k jeho žalobe v sociálnych veciach, po tom, čo dospel k záveru, že sú splnené procesné podmienky pre postup podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP.

12. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

13. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.